

A mon amic x Ubach
y Vinçeta envia agraix que
voldria ser retrato de ma
estimada l'autor

A LA DIVINA PASTORA.

Puix al ramat pexeu
las flors d' amor de Deu,
gentil Maria,
daume'n un brot á mi,
que las rosas d' assi
fan sinó espinas:
ja 'ls dich Adeu siau.
Donaume vos si us plau
l' herva florida.

Al barret de pastor
du una poncella d' or,
al cel cullida,
mes dolsos que la mel
son los olors de cel
ab que 'ns hi tira:
La vostra oló 'ns atrau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

Hont ella assenta 'l peu,
papallonets beseu,
clavells hi riuhem;
hont gira l' ull tan dols,
cantauhi rossinyols!
ja 'l sol hi brilla.
O aurora que 'ns el dau,
mostráumela si us plau
l' herva florida.

En sa galleta en flor
treyan bonich color
rosas y lliris,
mes ay! lliris tan bells
cercant perduts anyells
s' enmorenian.
O rosa, ó lliri blau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

Lo xay diví en sos pits
viu de lliris florits,
ensens y mirra,

†. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix:

OREMUS.
Domine Jesucriste Pastor bone, qui pro ovis tuis animam dedisti; nosque populum tuum, et oves pascuas tuas in cruce pendens Matri Virgini commendasti. ipsa interveniente concede, ut te pastorem nostrum sequentes in terris, ad Pascua aeternae vite perducamur in caelis.

los altres viuhem d' ell,
del cam mes ros y bell
pus es l' espiga.
Floriu per mi y granau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

Del bon amor estel,
guiantnos cap al cel
canta y resla,
pels tendres aymadors
fent garlandas de flors,
y sajudida.
Si un brot per mi 'n guardau
donáumela si us plau.
l' herva florida.

Si tenen mal de cor,
sa carbassela d' or
l' endolsiria,
qui mor tantost reviu,
si de bon cor li diu:
Ave Maria.
Ave, mon cor decau!
donáumela si us plau
l' herva florida.

Aqui baix al torrent
si n' hi roda un serpent
de nit y dia,
á tot anyell que naix
lo tira daltabaix
de l' aspra timba.
Feri, rosa seau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

La pastora sortí,
y ab gayató d' or fi
ja l'emvestia,
l' esclafa á cops de peu,
y al arbre de la creu
ben fort lo lliga.

Vos que son cap xafau
donáumela si us plau
l' herva florida.

S' en enamora un Deu,
en trono d' or l' asseu
dalt, á la cima,
sa corona en son front,
sola son peu lo mon
y sa armonia.

Vos que l' amor robau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

Lo sol es son vestit,
lo mantell de la nit
sa mantellina,
pera brodarla 'ls cels
donan ruxats d' estels
y pedreria.
Reyna del mantell blau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

Mes ella encara 'ns diu
(xayets, veniu, veniu
á qui us estima:
jo us guiaré ab dolsor
á pasturar la flor
que no 's mustiga.)

Vos que ab llet la regau,
donáumela si us plau
l' herva florida.

Ens pexerá ab sos dits,
ens donará sos pits,
font de delicias,
Veniu! que 's viu á pler
á l' hombra del roser
que es sense espina.

Puix als anyells en dau
donáumela si us plau
l' herva florida.

‡. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.